

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

Str. Tel :
Fax :.....

DECIZIA NR. 81

din 03.09.2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC S.R.L.,

din loc., com., nr..... județul Suceava,

CUI,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din 07.08.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr. din 06.08.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub din 07.08.2012, cu privire la contestația formulată de **SC S.R.L.**, din loc., com., nr....., județul Suceava.

SCS.R.L., formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./29.06.2012, cu privire la suma delei, reprezentând **TVA** respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SCSRL contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, privind suma delei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Petenta solicită admiterea contestației formulate, anularea actului de control și a deciziei de impunere atacate.

În opinia contestatoarei în mod greșit nu s-a aprobat rambursarea sumei delei pentru că nu s-a făcut dovada înregistrării bunurilor înscrise în factura nr. .../12.04.2012, aceasta neîndeplinind condițiile legale datorită exemplarului în copie.

Petenta precizează că SCSRL a transmis în copie factura prin intermediul faxului pentru a putea să efectueze plata, și ulterior i-a fost transmis și originalul facturii prin poștă.

Contestatoarea susține că, întrucât operațiunea comercială dintre SCSRL și SCSRL a fost una reală, în mod greșit s-a respins la rambursare suma delei.

Societatea solicită admiterea contestației depuse și anularea Deciziei de impunere nr./29.06.2012, prin care s-a respins la rambursare suma delei.

În susținerea contestației formulate societatea precizează că anexează copie după originalul următoarelor documente:

- declarația 394 depusă de către SCSRL;
- factura nr. .../12.04.2012 și situația de lucrări anexată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, din TVA solicitată la rambursare în sumă delei, s-a aprobat suma delei și s-a respins la rambursare suma delei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.04.2012– 30.04.2011, societatea a dedus TVA în sumă delei în baza facturii nr.../12.04.2012, prezentată în copie, emisă de SCSRL, reprezentând prestări servicii.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că nu sunt avize care să justifice intrările de material utilizate, nu sunt specificate numerele de înmatriculare ale mijloacelor de transport care au efectuat transportul materialelor, cât și a celor utilizate pentru lucrările de compactare și reprofilare.

Echipa de inspecție fiscală nu a acordat dreptul de deducerea TVA pentru suma delei întrucât operațiunea are la bază factura în copie, care nu îndeplinește calitatea de document justificativ pentru deducerea TVA, și nici nu se dovedește că operațiunea a fost efectuată.

Organele de control au constatat că au fost încălcate prevederile art. 146 alin. 1, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, și ale pct. 46 alin. 1 din normele de aplicare ale art. 146 din Legea nr. 571/2003.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma delei, reprezentând TVA respinsă la rambursare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, cauza supusă soluționării este dacă SCSRL are dreptul la deducerea TVA înscrisă în facturi pentru care nu a fost prezentat originalul și nici nu se dovedește că operațiunea a fost efectuată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.04.2012– 30.04.2011, societatea a dedus TVA în sumă delei pe baza facturii nr..../12.04.2012, prezentată în copie, emisă de SCSRL, reprezentând prestări servicii.

Echipele de inspecție fiscală nu au dat dreptul de deducerea TVA pentru suma delei întrucât operațiunea are la bază factura în copie, care nu îndeplinește calitatea de document justificativ pentru deducerea TVA, și nici nu se dovedește că operațiunea a fost efectuată.

În drept, pentru exercitarea dreptului de deducere, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 1 și alin 2 lit. a și art. 146 alin. 1 lit.(a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată, care stipulează :

ART. 145

"Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]"

ART. 146

„ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar cu condiția ca aceste bunuri să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Se reține că exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționată de justificarea dreptului respectiv, în funcție de felul operațiunii, cu unul dintre documentele specificate de Codul fiscal, în cazul de față cu factură fiscală.

Referitor la aplicarea articolului 146 alin. (1) din Codul fiscal, pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede că:

46. (1) „Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original”.

Din textele de lege citate se reține că **justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal**, sau pe baza altor documente conform prevederilor legale, care să cuprindă informațiile prevăzute de lege.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, pe baza copiei facturii nr.din 12.04.2012, nerespectând astfel prevederile pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru perioada verificată, unde se stipulează că „**Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal**”.

Contestatoarea susține că în mod greșit nu s-a aprobat rambursarea sumei delei, întrucât SCSRL a transmis în copie factura prin intermediul faxului pentru a putea să efectueze plata, și ulterior i-a fost transmis și originalul facturii prin poștă.

Această susținere nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală exemplarul original al facturii nr..... din 12.04.2012, în baza cărui a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

Mai mult, prin contestația formulată, aceasta recunoaște că furnizorul i-a transmis factura ulterior prin fax, în vederea efectuării plății.

Faptul că societatea contestatoare a primit ulterior exemplarul în original prin poștă, nu înseamnă că își poate exercita dreptul la deducerea taxei în sumă delei în perioada fiscală verificată, respectiv luna aprilie 2012, pe baza copiei facturii.

La art. 147¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, referitor la dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă, se prevede că:

ART. 147¹

„Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere. ”

Din textele de lege citate rezultă în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

Se reține că, în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute de lege sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

În ceea ce privește constatarea organelor de inspecție fiscală că, pe lângă faptul că societatea nu deține exemplarul original al facturii, aceasta nu demonstrează nici realitatea tranzacției efectuată între SCSRL și SCSRL, ce are la bază factura nr. din 12.04.2012, contestatoarea susține că anexează copie după declarația 394 depusă de către SCSRL, factura nr./12.04.2012 și situația de lucrări anexată.

Faptul că societatea anexează copie după Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, formular 394, pentru luna aprilie 2012, nr. din 26.07.2012, întocmită de SCSRL, în care apare înscrisă și operațiunea efectuată către SCSRL, nu este de natură să demonstreze că operațiunea este reală, cu atât mai mult cu cât inspecția fiscală s-a încheiat la data de 29.06.2012, iar declarația informativă este depusă la data de 26.07.2012.

De asemenea, societatea depune în susținerea cauzei o situație de lucrări, în care sunt prezentate la modul general anumite lucrări, dar, printre elementele prezentate, nu se regăesc cele pentru care organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunea nu este reală.

Indiferent însă dacă operațiunea este reală sau nu, nu se poate deduce taxa pe valoarea adăugată în baza copieii facturii, întrucât art. 146 din Codul fiscal și pct. 46 din normele de aplicare prevăd în mod imperativ că deducerea taxei pe valoarea adăugată se poate face numai pe baza exemplarului original al facturii.

Ulterior, dacă persoana impozabilă primește documentele de justificare a taxei, aceasta își poate exercita dreptul de deducere, numai dacă achizițiile sunt reale, în folosul operațiunilor taxabile ale firmei, justificate cu documente, în condițiile prevăzute de art. 145 – 147 din Codul fiscal.

Întrucât documentul ce a stat la baza deducerii taxei pe valoare adăugată în sumă delei nu constituie document legal pentru exercitarea deducerii taxei în perioada verificată, respectiv, factură prezentată în copie, se trage concluzia că nici taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii respective nu poate fi admisă la deducere.

Ținând cont de cele prezentate în prezenta decizie și având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că, în mod legal organele de control au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, motiv pentru care urmează a **se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată de SCSRL, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, **privind suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **SCSRL**, împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere nr. din data de 29.06.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./29.06.2012, **privind suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată **respinsă la rambursare**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.